

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Tos/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322010283
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugel'
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8322010283.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06.09.2023, v trestnej veci proti ods. A. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 13Nt/1/2022 zo dňa 17.05.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Humenné vedenej pod sp. zn. 1T/11/2020 zamietol.

Proti tomuto uzneseniu odsúdený podal priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú neskôr prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil. Uviedol, že skutok, za ktorý je odsúdený, nespáchal, poukázal na upretie jeho procesných práv počas vyšetrovania, vytkol nevykonanie niektorých dôkazov v prípravnom konaní, poukázal na nátlak zo strany vyšetrovateľov, kvôli ktorému sa priznal k tomu, čo neurobil, na nemožnosť vyjadriť sa pred súdom, lebo sa ho nik nepýtal, nemohol sa nijako brániť, ani jeho obhajca sa ho nič nepýtal, ani na odvolacom súde sa nemal možnosť dostatočne obhájiť. Následne opísal ďalšiu verziu priebehu skutku, ktorá je podľa jeho názoru novou skutočnosťou, keďže doteraz sa k tomu nemohol vyjadriť, pričom zdôraznil, že okrem poškodeného neexistuje žiaden ďalší svedok, keďže C. D. už zomrel, teda ide o tvrdenie proti tvrdeniu. Všetky tieto skutočnosti, resp. dôkazy odsúdený považoval za súdu skôr neznáme, ktoré samy osebe alebo v spojení s ďalšími skutočnosťami a dôkazmi súdu známymi odôvodňujú iné rozhodnutie o vine. Navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutie a vyhovieť jeho návrhu na povolenie obnovy konania.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V ôsmej hlave Trestného poriadku sú upravené mimoriadne opravné prostriedky, pričom v prvom diely je upravené zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní, v druhom diely dovolanie a v treťom diely v § 393 a nasl. je upravená ako mimoriadny opravný prostriedok obnova konania.

Podľa § 393 ods. 1 Tr. poriadku ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je teda možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní, a to vrátane rozhodovania o treste, vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní (primerane R 35/88), či bolo zachované právo na obhajobu, či vykonal a prihliadol na všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a pod., ale skúma sa len, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a či by tieto dôkazy alebo skutočnosti same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli známe už predtým, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo o treste.

Súd prvého stupňa správne zistil, že v prejednávanej veci podal odsúdený dňa 04.05.2022 návrh na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci. Svoj návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil tým, že uviedol svoju verziu skutku, pre ktorý bol odsúdený vyššie uvedeným rozsudkom, najpodstatnejšie detaily konania zmenil spôsobom, že s ním podaného priebehu skutkového deja vyplýva, že odsúdený sa skutku nedopustil. Namietol nevykonanie rekonštrukcie s ním a poškodeným, k priznaniu uviedol, že to bolo pod nátlakom vyšetrovateľov, súd sa nesprávne pridržiaval len výpovede poškodeného, ale je to tvrdenie proti tvrdeniu. V písomnom vyjadrení zo dňa 18.10.2022 prostredníctvom obhajcu odsúdený uviedol aj to, že jeho práva boli porušené aj na odvolacom súde, nebol riadne vypočutý, nemohol sa riadne obhájiť, ani v prípravnom konaní. Na verejnom zasadnutí o návrhu odsúdený potvrdil tieto dôvody, teda iné skutkové okolnosti i porušenia jeho procesných práv.

Ani krajský súd však v prejednávanej veci dôvody pre povolenie obnovy konania nezistil.

Predpokladom povolenia obnovy konania je teda preukázanie splnenia vyššie uvedených podmienok, pokiaľ ide o trestné stíhanie, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom. V tejto veci z obsahu predloženého spisu vyplýva, že odsúdený A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/11/2020 zo dňa 05.11.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/5/2021 zo dňa 10.03.2022 uznaný vinným v bode 1/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, ako spolupáchatel' podľa § 20 Trestného zákona, v bode 2/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V prvom rade je nutné zdôrazniť, že konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je ďalším opravným štádiom trestného konania, v rámci ktorého by súdy boli oprávnené preskúmať, ako to už bolo vyššie naznačené, správnosť a zákonnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní, ako aj správnosť a zákonnosť pôvodného konania.

Právoplatné rozhodnutie je totiž v zásade nezmeniteľné, keďže nastoľuje stav právnej istoty, a to nie len vo vzťahu k odsúdenému ale aj poškodenému, ktorý niesol následky trestného činu. Preto v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania súd len skúma, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo nové dôkazy skôr než známe, ktoré by samé o sebe, alebo v spojení s už zistenými skutočnosťami, či vykonanými dôkazmi odôvodnili iné rozhodnutie o vine, alebo treste.

Je dôležité zdôrazniť, že súdy vo veci odsúdeného už právoplatne rozhodli, jeho vina už bola právoplatne konštatovaná a taktiež mu bol právoplatným rozhodnutím súdu uložený trest, pričom vec posudzoval súd aj v odvolacom konaní, navyše aj odsúdeným podané dovolanie (v konaní o ňom bol zastúpený obhajcom) Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol pre nesplnenie dôvodov dovolania. V rámci

konania o návrhu na povolenie obnovy konania preto súdy už nie sú oprávnené skúmať a posudzovať, či v jeho prípade v pôvodnom konaní nebolo porušené právo na obhajobu, či bolo zachované právo na spravodlivý proces, či boli dodržané jednotlivé ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku, či bol skutkový stav dostatočne zistený a či súd prihliadol na poľahčujúce okolnosti. Tieto skutočnosti mohli byť dôvodom v odvolacom, resp. dovolacom konaní, a teda súdy v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania takéto otázky nie sú oprávnené riešiť (riešia len, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy). Podľa názoru krajského súdu by nebolo rozhodujúce ani to, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu na obnovu konania uplatňujú, vedel v pôvodnom konaní navrhovateľ, ale je rozhodujúce, či tieto skutočnosti, alebo dôkazy boli alebo neboli známe súdu (primerane R 10/1976).

Navyše ak by aj v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania vyšla najavo nová skutočnosť alebo nový dôkaz, samo osebe by to pre povolenie obnovy konania ešte nestačilo. Táto skutočnosť alebo dôkaz totiž musí zároveň buď sám osebe alebo so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo iné rozhodnutie o treste.

Ani podľa názoru krajského súdu však v prejednávanej veci neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania. V tejto veci je potrebné konštatovať, že nebol predložený ani zistený žiadny nový dôkaz, ani žiadna nová skutočnosť, ktoré by mohli odôvodňovať povolenie obnovy konania. V tejto veci ako skutočnosť, ktorá by mohla opodstatňovať povolenie obnovy konania, totiž odsúdený neuviedol nový dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní vykonaný nebol, ale len uvádzal iné okolnosti skutku. Nepredložil súdu iný dôkaz, iný dôkazný prostriedok. Nebola teda prezentovaná žiadna nová skutočnosť, žiadny nový dôkaz, o ktorom by vôbec bolo možné uvažovať ako o takom, ktorý spĺňa podmienky podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku pre povolenie obnovy konania.

Ťažiskovými dôkazmi, na podklade ktorých súd v pôvodnom konaní uznal odsúdeného vinným zo spáchania stíhaného skutku, boli výpovede samotného odsúdeného a poškodeného E. D.. Z uvedeného potom nepochybne vyplýva, že iné tvrdenia odsúdeného vo fáze povoľovania obnovy konania týkajúce sa samotného skutku, jeho detailov, jeho priebehu, nie sú novým dôkazom, novou skutočnosťou súdi skôr neznámou. Nepochybne sa súdy všetkých stupňov zaoberali pri rozhodovaní vo veci všetkými verziami tvrdení odsúdeného, aj tými, v ktorých popieral svoju vinu, mali ich totiž k dispozícii, keďže odsúdený verziu, ktorú predložil teraz v konaní o povolení obnovy, prezentoval už aj v konaní pred súdom prvého stupňa v pôvodnom konaní.

Vzhľadom na uvedené je zjavné, že nejde o žiadny nový dôkaz, novú skutočnosť, ktorá by spĺňala podmienku pre povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, vykonanie dokazovania v odsúdeným navrhovanom smere by bolo len opakovaním dokazovania, opakovaním úkonov konania, preto by ani neboli spôsobilé zvrátiť dôkaznú situáciu v pôvodnom konaní spoľahlivo zistenú. Ani krajský súd preto v prejednávanej veci žiaden z dôvodov pre povolenie obnovy konania nezistil, a preto sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.